

ការប្រកបប្បប្បមគ្នា

 សារបំផុសគំនិតដែលបងប្រុសភារីបានផ្តល់ដល់យើង នោះគឺព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពិតប្រាកដណាស់ថា “យើងបានកំណត់និងដាក់ ពេលវេលាឲ្យព្រះ។ តែទ្រង់អស់កល្បជានិច្ចយើងមិនអាចធ្វើអញ្ចឹងបានទេ។” ដូច្នេះហើយនៅយប់នេះ យើងកំពុងជួបនឹងអ្វីមួយទៀត នោះគឺការប្រកបប្បប្បមគ្នា។

2 បីឆ្នាំហើយ ខ្ញុំបានរង់ចាំក្រុមជំនុំមកនៅតាក់សុន ហើយវាកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ មែនហើយ យើងបានជុំគ្នាទីនេះ។ ដូច្នេះយើងអរគុណព្រះ ដែលទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យយើងរង់ចាំរហូតដល់យើងអាចសរសើរទ្រង់ឥឡូវនេះ។

3 ឥឡូវនេះ មានរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់និយាយ មុននឹងយើងចាប់ផ្តើមការប្រកបប្បមនេះ គឺថា ខ្ញុំជឿថាយើងបានឃើញគ្រប់គ្រាន់នៅសម័យដែលយើងរស់នៅ ដែលយើងគួរតែថ្វាយ អ្វី(ទាំងអស់)នៃជីវិតយើងទៅ ព្រះ។ យើង—យើងត្រូវតែបំរើព្រះ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់បានប្រទានពរដល់យើង ជាចម្លើយផ្ទាល់ក្នុងបទគម្ពីរ។ ដូចដែលបងប្រុសភារីបានចែកចាយមុននេះបន្តិច។ ថាយើង—កំពុង—នៅក្នុងសម័យកាលនេះ យើងមិនមែនជាមនុស្សខ្វាក់ទេ យើង—ឃើញថា—យើងនៅទីនេះ យើង—យើងបានមកដល់ហើយ។

4 ហើយយើងក៏អាចមើលជុំវិញ ឃើញថាផ្លូវគំនិតរបស់មនុស្ស កំពុងដើរចេញពីមនុស្ស។ ដែលយើង—មិនអាចនៅយូរជាងនេះទេ យើងកំពុងស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈឆ្គួតមួយ ដែលពិភពលោកទាំងមូលកំពុងជួប។ ឃើញទេ? ដូច្នេះយើង—កំពុងស្ថិតនៅគ្រាចុងក្រោយ។

5 ឥឡូវនេះ ដូចជាបងប្រុសភារីបានបញ្ចប់នៅទីនេះ ដោយឃើញថារឿងទាំងនេះគឺជារឿងពិត ឃើញថាពួកគេពិតមែន ពួកគេមិនមែនអាថ៌កំបាំងទេ។ វាមិនមែនជាអ្វីដែលយើងគ្រាន់តែស្រមៃស្រមៃ។ វាគឺជាអ្វីដែលបានប្រទានមកយើងដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយបង្ហាញជាសាធារណៈនៅចំពោះមុខយើងឲ្យយើងដឹងថាយើងនៅទីនេះ។ យើងមិន—ដឹងថាតើរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណាទេពីព្រោះយើងត្រលប់មកមើលឡើងវិញ អ្នកឃើញទេថាពេលវេលាណាហើយៗ

ពួកឡូរនេះ។ ប៉ុន្តែយើង...យើងដឹងថាយើង—នៅទីនេះ យើងដក់ពេលនេះ។ ថាតើ ពេលវេលារបស់ព្រះ ខ្ញុំនឹងស្រមៃមើល...

6 មានម្នាក់បានផ្តល់ការវិភាគបន្តិច ដែលនិយាយថា បើព្រះចង់ផ្លាស់ប្តូរគាត់ តាមរយៈ...បើទ្រង់ចង់បែងចែកពេលវេលាមួយពាន់ឆ្នាំគឺ—ប្រើពេលតែមួយថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះ បើបុរសម្នាក់មានអាយុចិតសិបឆ្នាំ វាគ្រាន់តែជាពីរបីនាទី នៃពេលវេលារបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? មែនហើយ បើនិយាយទៀតថា អាយុ៤០ឆ្នាំ ដែលជាពេលដ៏ជាក់លាក់ នោះគឺគ្រាន់តែទ្រង់ព្រិចភ្នែកប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ? ឃើញទេថា វាលឿនយ៉ាងណា រឿងទាំងមូល បើសិនជាត្រូវបែងចែក ពេលវេលាមែននោះ ដែលទ្រង់មិនមានពេលវេលា។ ដូច្នេះទ្រង់គង់នៅអស់កល្ប ជានិច្ច។

7 ខ្ញុំជឿថាសារ៉ានៅខាងក្រោយនោះ...ឬអត់ទេ ឬជាយ៉ូរ៉ែសប នៅយប់ផ្សេងទៀត នោះ បាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំនិងបងប្រុសភារី។ គាត់បាននិយាយថា “ប៉ាប៉ា តើព្រះ យាងមកជារូបរាងពេលណា? តើទ្រង់យាងមកពីណា?” ឃើញទេ? “ទ្រង់ត្រូវតែ មានការចាប់ផ្តើមមែនទេ? តើទ្រង់មិនត្រូវចាប់ផ្តើមទេឬ?”

8 ខ្ញុំនិយាយថា “អត់ទេ។ អ្វីដែលមានការចាប់ផ្តើមត្រូវតែមានទីបញ្ចប់ ក៏ប៉ុន្តែ អ្វីដែលគ្មានការចាប់ផ្តើមនោះក៏គ្មានទីបញ្ចប់ដែរ។” ជាការពិតគាត់មានអាយុ ១០ ឆ្នាំ ដែលជាប្រភេទក្មេងនិយាយច្រើន—មាត់ច្រើន។ ឃើញទេ? ហើយតើគាត់អាច ទទួលការនោះរបៀបណា ដោយដឹងថាអ្វីមួយមិនបានចាប់ផ្តើម? មិនត្រឹមតែគាត់ ទេ វាក៏សម្រាប់ខ្ញុំដែរ។ ឥឡូវនេះសូមមើលវាគ្រាន់តែជាកត្តាដ៏អស្ចារ្យមួយសម្រាប់ ខ្ញុំ ថាតើវាមិនធ្លាប់ចាប់ផ្តើមទេ។

9 ឥឡូវនេះយើងកំពុងសំលឹងមើលអ្វីមួយនៅទីនេះដែលពិតជាពិសិដ្ឋ។

10 ពីរបីថ្ងៃមុនមានគេណែនាំខ្ញុំ ឲ្យស្គាល់បុរសគ្រីស្ទានដ៏ល្អ—សុភាពរាបសារ ម្នាក់ ហើយគាត់យល់ថាយើងបានចូលរួមក្នុងន័យពិតប្រាកដ។ ពួកគេបានទទួល អ្វីដែលពួកគេហៅថា “ការប្រកបបរូបមន្តខាងវិញ្ញាណ។” ហើយជាការប្រកប រូបមន្ត ដែលខ្ញុំចង់និយាយដោយត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះការប្រាស្រ័យទាក់ទងគឺជា ការ “និយាយទៅកាន់” ឃើញទេ? ហើយបុរសនោះបានឲ្យខ្ញុំនូវបទគម្ពីរនេះ ហើយ បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំតើបងមិនគិតទេថា...”

11 ឥឡូវនេះ ហេតុផលដែលខ្ញុំនិយាយនេះ...វាមិនអីទេ បងប្រុសភារី? ប្រងប្រុសភារីបានឆ្លើយថា “ប្រាកដមែន។ សូមមើល ហេតុផលដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នកយល់ពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ អ្នកមិន...បើអ្នកដើរចូលទៅក្នុងអ្វីដែលងងឹត អ្នកនឹងមិនដឹងថាអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីនៅកន្លែងណានោះទេ។ អ្នកមិនអាចមានសូម្បីតែទំនុកចិត្ត បើអ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែយល់ពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើនិងហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើវា។”

12 គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះប្រសិនបើយើងទទួលយកព្រះបន្ទូលនៃព្រះតើមិនមែនជាព្រះដែលយើងកំពុងទទួលយកទេឬអី?”

13 ខ្ញុំបានតបថា “ត្រឹមត្រូវណាស់លោក វាជាការពិត។ ប៉ុន្តែយើងបានអាននៅទីនេះ ថាវាពិតជា...ប៉ុលបានបង្រៀនពីការធ្វើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា: “ចូរធ្វើការនេះជាសេចក្តីនឹកចាំខ្ញុំ។” ហើយនៅខណៈដែលអ្នកធ្វើវាដើម្បីពួកពីរខ្ញុំ នោះអ្នកបង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ទ្រង់យាងមក។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងកំពុងទទួលវា។

14 យើងយល់ថាលោកប៉ុល ដែលបានតែងតាំងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ថាជាហោរានៃគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ពេត្រុស យ៉ាកុប យ៉ូហាន ពួកគេទាំងអស់បានសរសេរ (ហេតុអ្វីម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា) នូវអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែលោកប៉ុលបានដាក់វាតាមលំដាប់លំដោយ គាត់គឺ—ជាពាក្យនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ ដូចជាលោកម៉ូសេបានចូលទៅក្នុងទីរោងចក្រស្ថានដើម្បីទទួលការបើកសម្តែង ដើម្បីសរសេរសៀវភៅ—ប្រាំក្បាលនៃ—នៃ...សៀវភៅប្រាំដំបូងនៃព្រះគម្ពីរផងដែរ ប៉ុលក៏បានចូលទៅក្នុងទីរោងចក្រស្ថានហើយទទួលការបើកសម្តែងពីព្រះ ដើម្បីរៀបចំព្រះវិហារសញ្ញាថ្មីឲ្យនៅក្នុងលំដាប់លំដោយជាមួយសញ្ញាចាស់។

15 នៅខាងក្រោមពួកគេមានកូនចៀមសម្រាប់ថ្វាយយញ្ញបូជា។ ដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលរក្សាទុកជាការពិតត្រូវបានប្រើនៅពេលមួយដែលចេញមកពីអេហ្ស៊ីប។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកពួកគេបានរក្សាទុកវាជាការពិតជាហូហែរតាមរយៈយុគសម័យ។ មែនហើយ “បើសិនជាច្បាប់គឺជាស្រមោលនៃអ្វីដែលនឹងមក” អ្នកឃើញទេ។

16 ឥឡូវខ្ញុំជឿថា ការប្រកបបូជន៍ (ដែលយើងហៅថា “ការប្រកបបូជន៍”) គឺជា... “ពិធី លៀងព្រះអម្ចាស់។”

17 ឥឡូវនេះយើងមានតែបីបទបញ្ជាមកពីព្រះ សម្រាប់យើងខាងផ្នែកសាច់ ឈាម មួយក្នុងចំណោមពួកគេគឺ—គឺជា ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់។ ពិធីលាង ជើង និងបុណ្យជ្រមុជទឹក។ នោះគឺជារឿងតែបីប៉ុណ្ណោះ។ ទាំងបីនោះជាភាពឥត ខ្លោះ ឃើញទេ? ហើយនោះគឺជាបទបញ្ជាតែបីប៉ុណ្ណោះដែលយើងមាន។ យើង ដឹងថា នោះគឺជាបទបញ្ជាដែលបានផ្តល់ដោយសាវ័កប៉ូលនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

18 ឥឡូវនេះ លើសិនជាយើងនិយាយថា “ការរូបរាងគ្រាន់តែយកព្រះបន្ទូលមក” ខ្ញុំមិនជឿថានរណាម្នាក់មានសិទ្ធិទទួលយកពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់រហូតទាល់តែ គាត់បានយក—ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមកក្នុងចិត្តរបស់គាត់។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ ខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំនឹងអានអ្វីមួយសម្រាប់អ្នកក្នុងពេលបន្តិចទៀត ហើយអ្នកនឹងឃើញ។ ឥឡូវនេះ កត់សម្គាល់។ បន្ទាប់មកហេតុអ្វីបានជាយើង—យើងនឹង...

19 នៅលើមូលដ្ឋានដូចគ្នានេះយើងពិតជាអាចបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវចំពោះ កង ទ័ពសង្គ្រោះ។ ពួកគេមិនជឿលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកណាមួយឡើយដោយ និយាយថា “យើងមិនត្រូវការវាទេ។” ឥឡូវ បើយើងមិនត្រូវការពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក តើហេតុអ្វីបានជាយើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក? បន្ថែមទៀតថា “ទឹកមិនអាចជួយ សង្គ្រោះអ្នកទេ តែព្រះលោហិតបានសង្គ្រោះអ្នក។”

20 ខ្ញុំយល់ស្របជាមួយរឿងនោះ។ នោះជា—ជាការពិត លោហិតទ្រង់សង្គ្រោះ អ្នក មិនមែនទឹកទេ។ ប៉ុន្តែយើងត្រូវយកទឹកជាអាម្មណ៍ខាងក្រៅដែលការងារ របស់ព្រះគុណ ត្រូវបានធ្វើពីខាងក្នុង។ ឃើញទេ? ដូច្នេះយើងត្រូវតែរូបរាង!

21 នៅពេលដែលយើងបានយកព្រះអម្ចាស់ ទុកជាយញ្ញបូជារបស់យើង ចូល មកក្នុងយើង ដូចជាកំណើតខាងវិញ្ញាណក្នុងយើង និងរាងកាយរបស់ទ្រង់ យើង រស់នៅសម្រាប់ទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូល យើងក៏គួរតែធ្វើជានិមិត្តរូប ព្រោះវាជាបញ្ញត្តិ មួយ។ “ចូរឲ្យគ្រប់គ្នាបានប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីលោះអំពើបាបរបស់អ្នក។”

22 ប៉ុលបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទទួលពីព្រះអម្ចាស់ដែលខ្ញុំបានចែកចាយដល់ អ្នករាល់គ្នា ថាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដូចគ្នា នៅយប់ដែលទ្រង់ត្រូវគេក្បត់ បានយកនំ ប៉ុងហើយកាច់នំប៉ុងនោះចែកដល់ពួកសិស្ស ដោយ—បន្ទូលថា “ចូរយកហើយ បរិភោគចុះ ចូរធ្វើដូច្នេះដើម្បីពួកដល់ខ្ញុំ។” រៀងរាល់ពេលដែលអ្នកយកនំប៉ុងនេះ

អ្នកបានបង្ហាញពីការសុគតរបស់ព្រះ រហូតដល់ទ្រង់យាងមក” ឥឡូវនេះយើងរក ឃើញថា នៅក្នុងនោះ ពួកគេមានមនុស្សដែលចូលមក...

23 បងប្រុសដ៏មានតម្លៃនេះ ជាបងប្រុសជាទីស្រឡាញ់នេះ គាត់បានមកហើយ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែល—ខ្ញុំមិនដែលបានទទួលវាទេ បងប្រុសប្រាណ ហាំ ខ្ញុំមិនយល់ថាវាគឺជាអ្វីនោះទេ។” បន្ថែមទៀតថា “ខ្ញុំបានទទួលការបង្រៀនពី ផ្នែកម្ខាងទៀត។”

24 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែសូមចាំថា យើងនឹងសារភាពថាសាវ័កប៉ុលបានដាក់ វានៅក្នុងលំដាប់ នៅក្នុងពួកជំនុំគ្រីស្ទានដំបូង។ ពួកគេបានចេញពីព្រះវិហារ... ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ បានកាច់នំប៉័ងដោយភាពស្មោះត្រង់នៃបេះដូងជាដើម។ ឥឡូវនេះ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “គាត់បានដាក់វានៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ កាឡាទី ១:៨គាត់បាននិយាយថា ‘បើសិនជាទេវតាមួយរូបពីស្ថានសួគ៌មកហើយនិយាយ អ្វីផ្សេងទៀតចូរឲ្យវាត្រូវបណ្តាសារចុះ អ្នកឃើញទេ ឃើញទេ ឃើញទេ អ្នកដែល បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាថ្មីម្តងទៀត ពីបុណ្យ ជ្រមុជរបស់លោកយ៉ូហាន ដើម្បី ទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។”

25 អ្នកឃើញមានរឿងបីយ៉ាងដែលយើងត្រូវតែមានរឿង—បីដែល យើងត្រូវធ្វើជា និមិត្តសញ្ញា ពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ពិធីលាងជើង ពិធីជ្រមុជទឹក។ ឃើញទេ? មាន...

26 អ្នកនិយាយថា “មែនហើយ...” ឥឡូវនេះ កងទ័ពសង្គ្រោះបានយកវាចេញពី ចំណុច “ចោរដែលស្លាប់ នៅពេលគាត់ស្លាប់ គាត់មិនបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ឡើយ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានមានបន្ទូលថា គាត់នឹងទៅនៅស្ថានសួគ៌។” នោះគឺជាការពិត។ នោះជាការជាក់ស្តែង។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេគាត់—គាត់—គាត់ គ្រាន់តែស្គាល់ព្រះយេស៊ូវនៅទីនោះក្នុងម៉ោងដែលគាត់ត្រូវបានស្លាប់។ ឃើញ ទេ? នោះគឺជាមនុស្ស—តែម្នាក់គត់ ជាឱកាសតែមួយគត់ដែលគាត់មាន។ គាត់ —គឺជាចោរគាត់នៅឆ្ងាយហើយគាត់ក៏ចេញទៅ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បាន មើលឃើញពន្លឺនោះ គាត់បានទទួលស្គាល់វា “ព្រះអម្ចាស់អើយសូមចាំខ្ញុំ!” ហើយ ព្រះយេស៊ូវ...នោះគឺជាការពិត។

27 ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកហើយនិងខ្ញុំ ជាអ្នកដែលដឹងថាយើងគួរតែទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹក តែបានបដិសេធមិនធ្វើវាវិញ នោះជារឿងអ្នកហើយនិងព្រះ។ ដូចគ្នា នៅក្នុងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់

28 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលយើងទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់នេះ វាមិនមែន គ្រាន់តែជាអ្វីដែលនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងឡើងមកទីនេះ ហើយនឹងបរិភោគនំប៉័ងខ្លះ ដោយជឿ ហើយខ្ញុំក្លាយជាគ្រីស្ទាននោះឡើយ។” ប៉ុន្តែ បើអ្នកកត់សម្គាល់បន្តិច ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “អស់អ្នកដែលបរិភោគហើយផឹក បែបមិនគួរសមនោះនឹង មានទោសវិញ ពីព្រោះគឺជាព្រះលោហិតនិងរូបកាយរបស់ព្រះ។” ឃើញទេ? អ្នក ត្រូវតែរស់ក្នុងជីវិត—ដែល...នៅចំពោះមុខមនុស្សនោះ...ហើយនៅចំពោះព្រះនិង មនុស្ស ដើម្បីបង្ហាញថាអ្នកគឺជានរណា—អ្នកត្រូវតែស្មោះត្រង់។

29 ឥឡូវនេះ បន្តិចមុននោះ។ ឥឡូវ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់នៅពេលដែល ការថ្វាយយញ្ញបូជាត្រូវបានបង្កើតឡើងនូវ—លក្ខណៈពិតៗ—ឬពិធីបរិសុទ្ធ។ ដូចគ្នា ដែរនិងពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាពិធីបរិសុទ្ធមួយ។ ដូចគ្នានិងពិធីលាងជើងក៏ជាពិធី បរិសុទ្ធមួយ។ ហើយនិងពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ជាពិធីបរិសុទ្ធមួយ។ “មានពរហើយ អស់អ្នកណាដែលធ្វើគ្រប់ទាំងពិធីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ព្រមទាំងរក្សាគ្រប់ទាំងច្បាប់ និងគ្រប់ទាំងបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យគាត់មានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងដើមជីវិត។”

30 ឥឡូវនេះ ចូរកត់សំគាល់នៅត្រង់ចំនុចនេះ នៅក្នុងជំពូកដំបូង នៅពេល ដែលវាជាពិធីបុណ្យដំបូងនៃព្រះដើម្បីនាំយកការថ្វាយយញ្ញបូជាទៅក្នុងក្រុមជំនុំ និងវិហារនិងអាសនា ហើយថ្វាយដង្ហាយរបស់អ្នក—ហើយចំពោះអំពើបាប របស់ អ្នកគឺជាការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់កូនចៀម។ មែនហើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រមៃ មើលឃើញបងប្អូនប្រុសសាសន៍យូដាមួយចំនួនបានចុះមកតាមផ្លូវ ដោយដឹង ថាគាត់មានទោសហើយគាត់ទៅអាសនា នាំយកគោឈ្មោលឬចៀមឈ្មោលឬ កូនចៀមមកថ្វាយ។ គាត់បាននាំយកវាចុះមកលើផ្លូវដោយស្មោះត្រង់ ដូចដែល គាត់បានចូលមក គាត់បានដើរឡើងទៅទីនោះ ដើម្បីរក្សាបញ្ញត្តិព្រះ ដោយស្មោះ តាមដែលគាត់អាចធ្វើបាន។

31 បន្ទាប់មកគាត់បានដាក់ដៃលើវាហើយសារភាពអំពើបាបរបស់គាត់ ហើយ សង្ឃដាក់(អំពើបាបរបស់គាត់)លើកូនចៀម រួចកាត់បំពង់កូនចៀម ហើយចៀម នោះ—បានស្លាប់សម្រាប់គាត់។ ដូចដែលគាត់បានដាក់ដៃនៅទីនោះ កូនចៀម

តូចខ្លាយឈាម ដែររបស់គាត់ពោរពេញដោយឈាម ហើយឈាមនោះបានហូរ
ស្រោចពេញមកលើគាត់(កូនចៀមតូចដែលកំពុងតែដង្កក់ហើយស្លាប់)គាត់បាន
ដឹងថាគាត់បានធ្វើបាបហើយត្រូវតែមានអ្វីមួយត្រូវស្លាប់ជំនួសកន្លែងគាត់។ ដូច្នេះ
គាត់បានថ្វាយចៀមនោះ ឲ្យស្លាប់ជំនួសគាត់ស្លាប់។ មើលចុះ កូនចៀមបានស្លាប់
ជំនួសកន្លែងរបស់គាត់។ បន្ទាប់មកបុរសនោះបានធ្វើវាយ៉ាងស្មោះត្រង់ចេញពី
ជម្រកនៃដួងចិត្តរបស់គាត់។

32 នៅទីបំផុត ម្តងហើយម្តងទៀតម្តងហើយម្តងទៀត រហូតមកដល់ពេលនេះវា
បានក្លាយជាប្រពៃណី។ បញ្ញត្តិរបស់ព្រះបានក្លាយជាប្រពៃណីដល់ប្រជាជន។
ហើយបន្ទាប់មកបានធ្លាក់មកដល់ទីនេះ: “មែនហើយសូមមើលគឺដូច្នោះ—និង
—ដូច្នោះ ហើយនៅថ្ងៃនេះ ប្រហែលជាខ្ញុំឡើងទៅប្រសើរជាង។ មែនហើយ ខ្ញុំ
នឹងថ្វាយគោមួយក្បាលប្រសើរជាង។” គាត់បានដើរចុះមកហើយនិយាយថា
“មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយនេះគឺជាគោឈ្មោលរបស់ខ្ញុំ។” មើលចុះ មិនឃើញ
មានភាពស្មោះត្រង់អីបន្តិចសោះនៅក្នុងភ្នឹង ហើយក៏គ្មានការយល់ដឹងដែរ។

33 ឥឡូវ យើងមិនចង់ទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់បែបភ្នឹងទេ។ នោះជារឿង
ដដែល ដដែលក្លាយជាតុអាហាររបស់ព្រះអម្ចាស់។

34 អេសាយ35...ទេស៊ីអេសាយស្រ័យម្តងទៀត។ អេសាយជំពូក60...សូមឲ្យខ្ញុំយក
ត្រឡប់មកវិញ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាវាគឺក្នុងអេសាយជំពូក២៨ ដែលជាកន្លែងដែល
យើងរកឃើញនេះ។ ខ្ញុំប្រាកដណាស់ថានោះជាជំពូកត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា
“ជឿត្រូវបង្រៀនច្បាប់មួយម្តងៗ ហើយនឹងឃ្លាមួយម្តងៗ មុខនេះបន្តិចមុខនោះ
បន្តិច។ កាន់ភ្ជាប់ទៅនឹងអ្វីដែលល្អ។ ដោយសំដីរឿងនិងភាសាដ៏ទៃអញនឹងមាន
បន្ទូលដល់ជនជាតិនេះ។ នេះគឺជាសេចក្តីសម្រាក។”

35 គាត់បាននិយាយថា “តុទាំងអស់របស់ព្រះអម្ចាស់បានពេញដោយកំអួត។ តើ
អ្នកណាដែលខ្ញុំអាចបង្រៀនគោលលទ្ធិបាន? តើខ្ញុំអាចបង្កើតឲ្យយល់បានទេ?”
ឃើញទេ? ខ្ញុំគិតថានោះគឺជាបទគម្ពីរត្រឹមត្រូវគឺអេសាយ28។ “តើអ្នកណាដែលខ្ញុំ
អាចយល់ពីគោលលទ្ធិ?” សូមមើល “តុ” ។

36 ឥឡូវនេះ យើងបានរកឃើញនៅថ្ងៃនេះ ថារឿងដ៏អស្ចារ្យដែលយើងកំពុងធ្វើ
នៅភ្នំនេះ នៅក្នុងការរំព្យកនៃការសុគតរបស់ទ្រង់ និងរាងកាយរបស់ទ្រង់ ដែល
យើងជឿថាយើងបរិភោគប្រចាំថ្ងៃ ឬទើបតែទទួលបានតាមរយៈការបរិភោគ ដូចជា

បងប្រុសរបស់យើងបានអធិប្បាយទៅកាន់យើង។ ទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់
ព្រះ ដោយជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់យើង។ យើងឃើញវាបានលេចឡើង។ យើង
ឃើញវាបានប្រទានដល់យើង។ យើងមើលឃើញវាត្រឹមត្រូវ យើងមានអារម្មណ៍ថា
វានៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ហើយយើងត្រូវតែចូលមកដោយមនសិការជ្រាលជ្រៅ
នៃអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើ មិនដោយសារតែវាជាបទបញ្ជាប៉ុណ្ណោះទេ។

37 អ្នកចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយជាញឹកញាប់ពួកគេបានឲ្យនំសូដាចាស់ៗ
ឬប្រភេទ—អ្វីមួយដើម្បីហែកចែកគ្នា និងនំប៉័ងបំបែកវាឡើង—ឬអ្វីមួយហើយ
—ហើយមនុស្សដែលជក់បារី ផឹកស្រា និងអ្វីផ្សេងទៀត ដោយសារតែពួកគេ
ជាសមាជិកនៃ ព្រះវិហារនោះពួកគេបានមក ហើយទទួលបានអាហាររបស់
ព្រះអម្ចាស់។ មែនហើយ នោះជាភាពកខ្វក់នៅចំពោះព្រះ!

38 សូម្បីតែការថ្វាយយញ្ញបូជាបាននិយាយថា “ថ្ងៃដ៏បរិសុទ្ធរបស់អ្នកនិង
យញ្ញបូជារបស់អ្នកក្លាយជាក្លិនស្អុយនៅក្នុងច្រមុះរបស់ខ្ញុំ។” ប៉ុន្តែទ្រង់បាន
តែងតាំងពួកគេឲ្យធ្វើយញ្ញបូជានោះ។ ប៉ុន្តែរបៀបដែលពួកគេបានធ្វើវា វា
ក្លាយទៅជាក្លិនស្អុយមួយនៅក្នុងច្រមុះ(វន្តច្រមុះរបស់ទ្រង់)គឺជាការបូជាដែលទ្រង់
បានតែងតាំង។

39 នោះហើយជារបៀបដែលយើងទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គ្រីស្ទាន
ជាច្រើននាក់សព្វថ្ងៃនេះ(គ្រីស្ទានតែឈ្មោះ)។ យើងក្រោក ឈរឡើងនៅទីនេះ
ហើយបង្រៀនព្រះបន្ទូលនេះ ហើយនិយាយថា “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមិនមែនដូចគ្នា
កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូតឡើយ” ហើយបង្រៀនពីការដែលទ្រង់
បានសន្យានឹងយើង ថាទ្រង់នឹងលើកកិត្តិយសហើយនិយាយថា “អូ គឺសម្រាប់
អ្វីផ្សេងទៀត” ការថ្វាយបង្គំដ៏ឧឡារិករបស់យើងគ្រាន់តែជាក្លិនស្អុយនៅក្នុងច្រមុះ
របស់ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់នឹងមិនទទួលវាដោយឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ នោះហើយ
ជាមូលហេតុដោយទម្លាប់ប្រពៃណីរបស់យើង!

40 អ្នកមិនគួរយកពិធីលៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ជាប្រពៃណីទេ។ អ្នកធ្វើវាព្រោះជា
សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះនៅក្នុងដួងចិត្តអ្នក ក្នុងការរក្សាបទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ។
ហ្នឹងហើយ ជាអ្វីដែលអ្នកគួរទទួល។

41 ដូច្នេះបើសិនជាអ្នកមិនទទួលដោយស្មោះត្រង់នោះទេគ្រាន់តែធ្វើជាប្រពៃណី
មួយ មែនហើយ ព្រះវិហាររបស់យើងចំណាំថាពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ

អាទិត្យ ឬម្តងក្នុងមួយខែឬពីរដងក្នុងមួយឆ្នាំ” ហើយអ្នកឡើងទៅនិយាយថា “ហ្នឹងហើយ ដល់វេនខ្ញុំហើយ” ហើយ—បន្ទាប់មកទទួលយកពិធីល្បែងព្រះអម្ចាស់នោះហេតុអ្វី? វាជាក្លិនស្អុយដល់ព្រះ! សូមមើលនោះគឺជាប្រពៃណី។

42 ដូចជាអ្វីផ្សេងទៀត អ្នក—អ្នកក៏ត្រូវស្មោះត្រង់។ ព្រះចង់បានជម្រៅនៃដួងចិត្តរបស់អ្នក។ អ្នកចាំបានថាព្រះដែលបាននាំអ្នកមកផែនដីនេះ គឺជាអ្នកដែលអ្នកកំពុងបម្រើ។ ឃើញទេ?

43 អ្នកកំពុងធ្វើការនេះដោយព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ ពីព្រោះវាជាសេចក្តីបង្គាប់របស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកយើងចង់មានភាពស្មោះត្រង់ ដោយដឹងថាដោយព្រះគុណរបស់ព្រះដែលយើងបានសង្គ្រោះ។ ហើយយើង—យើងស្រលាញ់ទ្រង់ ហើយយើងដឹងពីវត្តមានរបស់ទ្រង់ ហើយយើង—យើងឃើញវាបានផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងជីវិត។ អ្វីៗ—ទាំងមូលរបស់យើងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ យើង—យើង—យើងជាមនុស្សខុសពីមុន។ យើងមិនរស់នៅដូចដែលយើងធ្លាប់ធ្វើនោះទេ យើងមិនគិតដូចដែលយើងធ្លាប់គិតនោះទេ។

44 ដូចនៅក្នុងសៀវភៅនៅទីនេះ និងចំណុចនៅទីនោះ ដែលយើងបាននិយាយសៀវភៅពីរ—រួមមកតែមួយ ជាសៀវភៅនៃជីវិត។ សៀវភៅដំបូងនៃជីវិតបានលេចឡើង គឺនៅពេលដែលអ្នកបានកើតមកនោះ គឺជាកំណើតធម្មជាតិរបស់អ្នក។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកមានពេលមួយត្រឡប់មកវិញ ចុះនៅទីនោះមានគ្រាប់ធញ្ញជាតិកូចមួយនៃជីវិតដូចដែលខ្ញុំបានពន្យល់ដល់ប្អូនស្រីវ័យក្មេងមួយចំនួននៅផ្ទះនៅរសៀលនេះ។ សូមមើលមានគ្រាប់ពូជកូចនៃជីវិតដាក់នៅទីនោះដែលអ្នកឆ្ងល់ថា “តើវាមកពីណា? តើ—តើអ្វីចម្លែកម្ល៉េះ?”

45 ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយការនេះដោយខ្លួនឯងដូចជាអ្នកនិយាយថា “វិល្លៀមប្រាណហាំ សែសិបឆ្នាំមុននិងលោកវិល្លៀមប្រាណហាំយប់នេះមិនដូចគ្នាទេ។” បើមានអ្នកខ្លះខាងក្រោយនោះនិយាយថា “លោកវិល្លៀមប្រាណហាំគាត់មានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ណាស់” ពីព្រោះខ្ញុំបានកើតពីលោក ឆាលេស និង អ៊ីឡាប្រាណហាំ។ នៅក្នុងធម្មជាតិរបស់ពួកគេខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ខ្ញុំបានចូលមកលោកិយជាអ្នកកុហក ហើយទម្លាប់ទាំងអស់នៃលោកិយបានដាក់នៅក្នុងខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែចុះនៅទីនោះផងដែរ គឺមានធម្មជាតិមួយផ្សេងទៀត ឃើញទេ វាបានភ័ក្ត្រទុកជាមុន គឺនៅទីនោះដោយសារព្រះ។ នៅក្នុងរូបកាយតែមួយនេះ ឃើញទេ លក្ខណៈពីរនៅទីនោះ។

46 មែនហើយខ្ញុំគ្រាន់តែបំពេញការងារតែមួយប៉ុណ្ណោះ។ ពេលចាប់ផ្តើមជាទារក “កូនដា” ទីមួយអ្នកដឹងទេ ខ្ញុំក្លាយជាមនុស្សកុហក ក្លាយជាអ្វីទាំងអស់ដែលជាមនុស្សមានបាបបានធ្វើ ពីព្រោះខ្ញុំបានកើតមកបៀបនោះ។ ប៉ុន្តែចុះនៅទីនោះមានពន្លកនៃជីវិតគ្រប់ពេលវេលា។

47 ខ្ញុំចាំបានថាកាលខ្ញុំនៅក្មេង...(ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមិនអាចកាន់អ្នកយូរបានទេ។ ប៉ុន្តែស្គាល់...) អង្គុយនៅខាងក្រៅ...លើ—លើច្រាំងទន្លេហើយខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះហើយមើលជុំវិញនៅពេលយប់។ ប៉ុបនិងម៉ាក់ពួកគេបានទៅកន្លែងសម្រាករបស់ពួកគេ។ ហើយនៅថ្ងៃទាំងនោះពួកគេគឺជាមនុស្សមានបាប ហើយគ្មានពួកគ្រីស្ទាននៅក្នុងផ្ទះរបស់យើងទាល់តែសោះ។ ហើយអូខ្ញុំអើយ ឆឹកស៊ីជប់លៀង។ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺ ខ្ញុំនឹងយកចង្កៀងគោមរបស់ខ្ញុំ ហើយបណ្តើរឆ្កែរបស់ខ្ញុំទៅព្រៃដើម្បីសម្រាកពេញមួយយប់។ នៅក្នុងរដូវរងារ ខ្ញុំដើររហូតដល់ពិធីជប់លៀងនោះចប់ប្រហែលទាបភ្លឺ។ ត្រលប់មកផ្ទះវិញ ពិធីជប់លៀងត្រូវចប់ ខ្ញុំឡើងលើដំបូលហើយដេកលក់ រង់ចាំសម្រាកពេលថ្ងៃ។

48 បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតពីពេលវេលានោះបន្ទាប់ទៀត ត្រូវចេញពីទីនោះនៅក្នុងរដូវក្តៅយកដំបងរបស់ខ្ញុំនិងដាក់វាទុកបាំងខ្យល់ ការពារបើសិនជាមានវាភ្លៀង ដាក់ដាំបង្គោលជាប់ក្នុងដី នេសាទត្រី។ ឆ្កែចាស់របស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ ខ្ញុំនិយាយថា “លូគីមកណេះ។ អ្នកដឹងទេ កាលពីរដូវរងារមុន ខ្ញុំបានបោះជំរុំនៅទីនេះមួយយប់ ខ្ញុំបានដុតភ្លើងនៅទីនេះ នៅពេលខ្ញុំកំពុងរង់ចាំឆ្កែចាស់របស់ខ្ញុំនៅដើមឈើនេះ។ ហើយខ្ញុំមានភ្លើងនៅទីនេះ។ វាត្រូវបានកកជម្រៅប្រាំអ៊ីងទៅក្នុងដី។ ប៉ុន្តែមានផ្កាតូចៗ តើឯងមកពីណា?” ឃើញទេ? “មែនហើយ តើឯងមកពីណា? តើអ្នកណាចេញមកទីនេះហើយដាំឯង? ហើយតើពួកគេបាននាំអ្នកចេញពីកន្លែងណា? ឬ—ឬចុះវាវិញ តើឯងមកពីណា?” ឃើញទេ? ផ្កាតូចៗនោះ ខ្ញុំចង់និយាយថា “ហេតុអ្វី អ្វីទាំងអស់ត្រូវកក ហើយខ្ញុំបានបង្កាត់ភ្លើងនៅលើកំពូលនៅទីនេះ។ ក្រៅពីធាតុត្រជាក់មានធាតុកំដៅមួយដាក់នៅលើកំណត់ឈើចាស់មួយដែលខ្ញុំបានដុតឯង។ តែមើលឯងកំពុងរស់នៅ។ តើឯងមកពីណា?”

49 តើវាគឺជាអ្វីទៅ? គឺជាវិលៀមប្រាណហាំមួយទៀត។ ឃើញទេ? ចំណុចតូចមួយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ចចុះនៅទីនោះ: ពី—ពី—ពីហ្សែននៃព្រះព្រះបន្ទូលនៃ

ព្រះ ដែលត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ។ អ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗអាចគិតពីរឿងស្រដៀងគ្នា។ ឃើញទេ វាបានកើតឡើង។

50 បន្ទាប់មកមើលទៅដើមឈើ ហើយខ្ញុំគិតថា “ស្លឹកឈើនោះខ្ញុំបានឃើញឯង ជ្រុះកាលពីឆ្នាំមុនហើយហេតុអ្វីបានជាឯងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត? តើឯងមក ពីណា? អ្វីដែលនាំឯងមកទីនេះ?” សូមមើលវាគឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដែល ធ្វើការនៅក្នុងរាងកាយ។

51 ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃមួយខ្ញុំបានដើរទៅលើ មានពួសម្លេងនិយាយថា “កុំជក់បារីឬ ជីកស្រាជាដើម” ។ ហើយប្អូនៗ រីយក្មេងទាំងអស់គ្នាមានរឹយកាន់តែចាស់។ ឃើញ ទេ មានអ្វីកំពុងផ្លាស់ប្តូរ។

52 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ មិនមែនជាកូនរបស់លោក ឆាលេស និង អេឡាប្រាណហាំទេ។ មានអ្វីមួយកំពុង ហៅ។” ដូចជាកូនឥន្ទ្រីរបស់ខ្ញុំដែរ “ខ្ញុំមិនមែនជាមាន់ទេ។ មានអ្វីមួយនៅត្រង់ កន្លែងនោះ។ ឱព្រះយេហូវ៉ាដ៏អស្ចារ្យអើយ សូមអញ្ជើញបើកទ្វារឡើង! ខ្ញុំចង់ ត្រលប់មកផ្ទះវិញ។ មានអ្វីមួយនៅក្នុងខ្ញុំបានហៅ។”

53 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានកើតជាថ្មី។ ជីវិតដ៏តូចនោះត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ ទឹក នៃជីវិតត្រូវបានចាក់មកលើវា បន្ទាប់មកវាចាប់ផ្តើមរីកលូតលាស់។ ឥឡូវនេះ ជីវិតចាស់ត្រូវបានអត់ទោស ហើយដាក់នៅក្នុងសមុទ្រនៃរបស់ព្រះ ដែលមិន ចងចាំ ប្រឆាំងនឹងខ្ញុំទៀតឡើយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងឈរបានរាប់ជា សុចរិត(ដូចជាយើងមិនធ្លាប់ធ្វើបាប)នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ។

54 នៅពេលដែលយើងចូលមកក្នុងតុរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងត្រូវតែចូលមក ដោយសេចក្តីគោរពស្រឡាញ់ “មើលទៅកន្លែងដែលយើងបានធ្វើ ប្រសិនបើវា មិនមែនជាទ្រង់។” ឃើញទេ? រកមើលកន្លែងដែលវានឹង...

55 ហេតុនេះហើយ ខ្ញុំគិតថាសារកប៉ុលបាននិយាយថា “ដូច្នោះនៅពេលដែល អ្នករាល់គ្នាបរិភោគចូររង់ចាំអ្នកផ្សេងទៀតផង។” នោះគឺជាពាក្យផ្សេងទៀត គ្រាន់តែរង់ចាំពីរបីនាទី សូមអធិស្ឋាន ពិនិត្យខ្លួនឯង។ ហើយបើសិនជាអ្នកដឹង ថាបងប្រុសម្នាក់នៅទីនោះ គឺប្រហែលជាធ្វើអ្វីមួយដែលខុសឬអ្វីមួយ ហើយអ្នក ក៏បានអធិស្ឋានឲ្យគាត់។ ឃើញទេ? សូមមើល “រង់ចាំមួយភ្លែត” រង់ចាំមួយភ្លែត

អធិស្ឋាន។ ប្រសិនបើមានអារម្មណ៍ណាមួយរវាងអ្នកឬអ្វីមួយ កុំ—កុំទទួលវា—កុំធ្វើវា ទៅកែប្រែឲ្យបានត្រឹមត្រូវសិន។ ឃើញទេ? ចូរតម្រង់សិន ពីព្រោះយើងចង់មកទីនេះ ដោយបរិសុទ្ធតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន ហើយគំនិតរបស់យើងមួយផ្សេងទៀតទៅចំពោះព្រះ និងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយបន្ទាប់មកយើងមកនៅក្នុងការប្រកបនៅជុំវិញតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ?

56 ហើយយើងធ្វើដូច្នោះដោយព្រោះយើងកំពុងតែអរគុណដល់ទ្រង់ ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សផ្សេងទៀត។ បរិភោគនំប៉័ងរវាងគ្នាទៅវិញទៅមក ជីកស្រាររវាងគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចជាព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់និងសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់។

57 “បើអ្នកមិនបរិភោគសាច់នៃកូនមនុស្សហើយជីកពីលោហិតរបស់ទ្រង់ទេ នោះអ្នកគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនឡើយ។” អ្នកឃើញទេ? នោះគឺជាអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានចែង។ លើកលែងតែអ្នកធ្វើវា នោះទើបមានជីវិត។ អ្នកឃើញទេ? អ្នកទោះតិចឬច្រើន ត្រូវបង្ហាញថាអ្នកខ្មាស់រៀនក្នុងការបង្ហាញអត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទាន ដោយសារតែជីវិតដែលអ្នករស់នៅ។ ហើយបន្ទាប់មកនេះគឺជាការបង្ហាញ។ បន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើវាអ្នកគ្មានជីវិតទេ។ បើអ្នកធ្វើវាដោយគ្មានតម្លៃនោះអ្នកមានទោសពីរូបអង្គព្រះអម្ចាស់។

58 ដូចគ្នាដែរនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ បើយើងនិយាយថា “យើងជឿលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់បានសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាប ហើយយើងទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ” ហេតុអ្វីយើងនាំ—យើងនាំភាពអាម៉ាស់មកកាន់ទ្រង់ យើងធ្វើអ្វីដែលខុសហើយយើង—យើងត្រូវតែសងចំពោះការនោះ។ ហើយរឿងមួយទៀត នៅពេលដែលយើងធ្វើដូច្នោះ យើងកំពុងតែព្យាយាមនិយាយរឿងមួយ ហើយធ្វើកិច្ចការមួយទៀត។

59 នោះគឺជាបញ្ហារបស់ពួកយើងសព្វថ្ងៃនេះ។ អ្វីដែលខ្ញុំគិត...ខ្ញុំកំពុងនិយាយថា “យើង” ខ្ញុំហើយនិងក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំនិយាយទៅកាន់នៅក្នុងម៉ោងចុងក្រោយនេះ ដែលយើងជឿថាយើងនៅក្នុងសម័យចុងក្រោយ។ យើងជឿថាព្រះបានប្រទានសារមួយដល់យើង។ វាត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយព្រះ វាត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញពីព្រះ វាត្រូវបានបង្ហាញពីព្រះ។ ឥឡូវនេះយើងត្រូវតែមករកទ្រង់ដោយសេចក្តីគោរពនិងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ដោយមានភាពបរិសុទ្ធនៃចិត្តគំនិតនិងព្រលឹង។

60 លោកអ្នកដឹងទេ ថាគ្រាចុងក្រោយនឹងកើតឡើង នៅពេលដែលយើងនៅជាមួយគ្នានឹងជា...ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងនិយាយចេញ ដូចជាបានធ្វើនៅក្នុងអាណានាសនិងសាក្រី។ ចាំបានទេ ឃើញទេ ថាម៉ោងនោះកំពុងមកដល់។ ឃើញទេ? ហើយយើង...ឥឡូវទើបអ្នកចាំបាន សូមមើល ថាព្រះនឹងរស់នៅក្នុងចំណោមវាស្រ្តទ្រង់។ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់ធ្វើឥឡូវនេះ។

61 យើងអាចទទួលសារ ដូចដែលបាននិយាយថា...បើខ្ញុំជាយុវវ័យកំពុងស្វែងរក—ប្រពន្ធ ហើយខ្ញុំអាចរកប្រពន្ធបាន ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “នាងគឺល្អឥតខ្ចោះ។ នាងជាគ្រីស្ទាន។ នាងគឺជាស្រ្តី។ នាងល្អទាំងអស់ ខ្ញុំមានទំនុកចិត្ត។” មិនថាមានទំនុកចិត្តប៉ុណ្ណានោះទេ នាងស្អាតយ៉ាងណា ខ្ញុំត្រូវតែទទួលនាង នាងត្រូវតែទទួលខ្ញុំ។ សូមមើល នៅលើពាក្យសច្ចានេះ។

62 មែនហើយ វាគឺជារឿងដដែលដែលយើងរកឃើញព្រះបន្ទូល។ យើងឃើញវាជាការត្រឹមត្រូវ។ យើងឃើញព្រះជាម្ចាស់បញ្ជាក់ថាវាជាការត្រឹមត្រូវ។ វាត្រឹមត្រូវណាស់។ ពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំវានៅតែបន្តត្រឹមត្រូវជានិច្ច។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបានចែង នោះកើតឡើងដូចទ្រង់បានមានបន្ទូល។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាវាត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែ សូមមើល កុំធ្វើវាពីទស្សនវិជ្ជាបញ្ញា។ បើសិនជាអ្នកធ្វើបែបនោះ អ្នកនឹងទទួលសាសនាទីពីរ។ ឃើញទេ? យើងមិនចង់បានសាសនាទីពីរទេ ជាអ្វីមួយដែលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតបានជួបប្រទះ ហើយយើងកំពុងរស់នៅ—ដោយគ្មានទីបន្ទាល់។

63 ដូចដែលខ្ញុំបានជឿថាវាគឺជាព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់លោកពីឡាត់ អ្វីមួយ ជាពាក្យដែលខ្ញុំបានគិត ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលមុននេះបន្តិចថា “តើនរណាបានប្រាប់អ្នក?” ឬ “តើវាបានបើកសម្តែងដល់អ្នកឬ? តើអ្នកដឹងពីរឿងទាំងនេះដោយរបៀបណា?” ជាពាក្យផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពាក្យនោះគឺជាអ្វីឥឡូវនេះទេ វាជាពេលយូរណាស់ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានអានវាប៉ុន្តែ “តើអ្នកបានដឹងពីរបៀបនេះយ៉ាងម៉េច? តើអ្វីទៅ? តើធ្វើដូចម្តេច? តើនរណាជាអ្នកបើកសម្តែងការនេះដល់អ្នក?” អំពីទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ “តើអ្នកណាដែលបានបង្ហាញវាដល់អ្នក? តើមានមនុស្សខ្លះបានប្រាប់អ្នកឬ? ឬ” ដូចជាព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា “តើវាជាព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ ដែលបានបើកសម្តែងដល់អ្នក

ឬ?” ឃើញទេ? ឃើញទេ? “តើអ្នកបានរៀនវាដោយរបៀបណា ហើយវាគឺជាការ បើកសម្តែងដ៏ល្អឥតខ្ចោះពីព្រះ?”

64 តើពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់គឺជាអ្វីមួយដែលខ្ញុំគ្រាន់តែឡើងទៅធ្វើវា ជាបទបញ្ជា ហើយនិយាយថា “មែនហើយ អ្នកផ្សេងទៀតយកវាទៅ ខ្ញុំក៏ធ្វើវាដែរ”? វាជាការ បើកសម្តែងមួយដែលខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់ហើយខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃអ្នក ហើយ ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក ហើយខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយយើងកំពុងធ្វើវាជាមួយគ្នាជា និមិត្តសញ្ញានៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងចំពោះព្រះ ហើយនិងសេចក្តីស្រឡាញ់ និងការប្រកបគ្នាទៅវិញទៅមក។

65 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់អានខន្ត្រះពីព្រះគម្ពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ...តើកន្លែងណា... មិនថាផ្លូវណាមួយដែលបងប្រុសភារីប្រាថ្នានៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹងអានវា ជាមួយខ្ញុំ បើអ្នកមានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។ កូរិនថូសទី 1 ជំពូកទី 11 ហើយចាប់ផ្តើម ដោយខ 23។

66 ហើយបន្ទាប់មកផងដែរ នៅក្នុងរោងឧបោសថយើង តែងតែធ្វើការនេះនិងការ លាងជើងជានិច្ចពីព្រោះពួកគេបានពួកដៃបំរើជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំជឿថាបងប្រុសបាន ប្រកាសហើយ “យប់ថ្ងៃពុធ” ដោយសារតែប្លូងមនុស្សច្រើនពេក យើងគ្មានបន្ទប់ ដើម្បី...ឲ្យមនុស្សចូលក្នុងការលាងជើងពួកគេ យើងនឹងធ្វើវានៅយប់ថ្ងៃ—ពុធ នេះ។

67 ឥឡូវនេះខ 23 នៃជំពូកទី 11 នៃកូរិនថូសទី 1 ចូរស្តាប់នៅប៉ុលឥឡូវនេះ។ សូមចាំហើយចងចាំនៅក្នុងចិត្តកាឡូទី 1:8 “ប៉ុន្តែបើយើងខ្ញុំឬទេវតាពីស្ថានសួគ៌ នឹងប្រាប់ដំណឹងណាដល់អ្នករាល់គ្នាខុសពីដំណឹងល្អ” (ខុសពីដំណឹងល្អដែល យើងខ្ញុំបានប្រាប់ហើយ) “នោះឲ្យគេត្រូវបណ្តាសារចុះ។” ឃើញទេ?

ដ្បិតសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំបានទទួល ពីព្រះអម្ចាស់មក គឺថានៅពេលយប់ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវគេ បញ្ជូន នោះទ្រង់បានយកនំប៉័ង

លុះទ្រង់បានអរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំប៉័ងដោយមានព្រះបន្ទូល ថា ចូរយកពិសាចុះ នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវកាច់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរ ធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តីរំលឹកពីខ្ញុំចុះ

68 ឥឡូវនេះសូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំឈប់នៅទីនេះដើម្បីនិយាយប៉ុន្តែការទទួលយក
 រូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងការប្រកបរបររួមនេះ មិនមែន
 មានន័យថារូបរួមសំដៅគ្រងទៅរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ នោះគឺជាកាតូលិក។
 ខ្ញុំមិនជឿថានោះជាការពិតទេ។ ខ្ញុំជឿថាវាគ្រាន់តែជាពិធីមួយដែលព្រះបានបង្កើត
 ជាមួយយើងតែប៉ុណ្ណោះ វាមិនមែនជារូបកាយពិតទេ។ វាជា...ឥឡូវនេះវាពិតជាដុំ
 តូចមួយនៃនំប៉័ង។ វាគ្រាន់តែជាពិធីបរិសុទ្ធមួយប៉ុណ្ណោះ។

69 ដូចគ្នាដែលខ្ញុំជឿពីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ(នៅក្នុងព្រះនាម
 ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)ទៅក្នុងទឹកបានអត់ទោសអំពើបាបរបស់អ្នកដែរ។ ខ្ញុំមិនជឿ
 ថាអ្នក...ខ្ញុំជឿថាអ្នកអាចទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកពេញមួយថ្ងៃ...ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹង
 ថាប្រហែលជាមានមនុស្សអង្គុយនៅទីនេះ ដែលមកពីក្រុមជំនុំពួកសាវកប្ប
 ពួកជំនុំ ពេនទេកុស ដែលពួកគេបានបង្រៀន។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេខ្ញុំ—មិនជឿ
 ថាទឹកអាចអត់ទោសបាបបានទេ។ ឬបើអញ្ចឹងមែន នោះព្រះយេស៊ូវបានសុគត
 គឺឥតប្រយោជន៍ទេ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំជឿថាវាគ្រាន់តែជាពិធីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ
 ប៉ុណ្ណោះ ឃើញទេ ដើម្បីបង្ហាញថាអ្នកត្រូវបានអត់ទោស។ ប៉ុន្តែដែលទទួល
 បុណ្យជ្រមុជទឹកសម្រាប់ការកើតជាថ្មីទេ—ខ្ញុំ—មិនជឿទេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាទឹកអាច
 អត់ទោសបាបបានទេ។

70 ខ្ញុំក៏មិនជឿថានំប៉័ងនិងស្រានេះមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយអ្នកដែរ មានតែ
 ការរក្សាពិធីបរិសុទ្ធដែលព្រះបានតែងតាំងសម្រាប់យើងឲ្យធ្វើប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញ
 ទេ? ត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំជឿថាការជ្រមុជទឹកគឺជារឿងដូចគ្នា។ ខ្ញុំជឿថាវាគួរឲ្យទាក់ទាញ
 អារម្មណ៍ដល់យើងក្នុងការធ្វើវា ដែលទ្រង់បានធ្វើវាសម្រាប់គំរូដល់យើង។ ហើយ
 ទ្រង់បានធ្វើរឿងនេះសម្រាប់គំរូដល់យើង។ ហើយទ្រង់លាងជើងសំរាប់គំរូ
 ដល់យើង។

71 ឥឡូវនេះ “លុះក្រោយដែលបានបរិភោគរួចហើយ” ខ 25
*លុះក្រោយដែលបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យកពែងបែប
 ដូច្នោះដែរ ដោយព្រះបន្ទូលថា ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មី ដោយនូវឈាម
 ខ្ញុំ ចូរធ្វើដូច្នោះរាល់វេលាណាដែលដឹក ទុកជាសេចក្តីរំលឹកដល់ខ្ញុំ
 ដ្បិតរាល់វេលាណា...(ចង់ចាំឥឡូវ)...ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំ
 ប៉័ននេះហើយដឹកពីពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសំដែងពីសេចក្តីសុគត*

របស់ជងព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ទ្រង់យាងមក។ (ដល់ពេលណា?)
“រហូតដល់ទ្រង់យាងមក!” ឃើញទេ? ឃើញទេ?

បានជាអ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះ ឬផឹកពីពែងនៃព្រះអម្ចាស់
បែបមិនគួរសម នោះនឹងមានទោសចំពោះរូបអង្គ ហើយនិងព្រះ
លោហិតនៃព្រះអម្ចាស់។

72 សូមឲ្យខ្ញុំឈប់នៅមួយនាទីសិន។ មូលហេតុដែលទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ អ្នក
កត់សម្គាល់ឃើញនៅខមួយផ្សេងទៀតទីនេះ នៅជំពូកមួយទៀត ដែលទ្រង់មាន
ថា “ខ្ញុំយល់ នៅពេលដែលអ្នក—មកជួបជុំគ្នាអ្នកកំពុងតែបរិភោគ ទាល់តែស្រវឹង
នៅតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។” ពួកគេយល់ច្រឡំពីវា អ្នកឃើញទេ? ពួកគេគ្រាន់តែ
បរិភោគអាហារ ឃើញទេ? ដូចមនុស្សកំពុងធ្វើនៅសព្វថ្ងៃនេះដែរ គ្រាន់តែរស់នៅ
តាមប្រភេទណាក៏ដោយនៃជីវិតហើយធ្វើវាទៅ។ ឃើញទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា
“អ្នកទៅផ្ទះហើយញ៉ាំទៅ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាពិធីបរិសុទ្ធដែលយើងគួរតែរក្សា ឃើញ
ទេ?” ឥឡូវនេះ:

ត្រូវឲ្យមនុស្សល្អរងខ្លួនឯងមើល រួចសឹមបរិភោគនំប៉័ង ហើយផឹកពី
ពែងនេះចុះ:

ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគបែបមិនគួរសម អ្នកនោះឈ្មោះថាបរិភោគ
ជាសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ខ្លួនវិញ ដោយព្រោះមិនពិចារណាឃើញរូបអង្គ
នៃព្រះអម្ចាស់ទេ? (ឃើញទេ?)

73 តើអ្នកជាអ្វី? អ្នកគឺជាគ្រីស្ទាន អ្នករស់នៅមុខមនុស្សគ្រប់គ្នាជាគ្រីស្ទាន។
ហើយបើសិនជាអ្នកទទួលវា ហើយមិនរស់នៅជាគ្រីស្ទាន អ្នកមិនយល់អំពីព្រះ
កាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ អ្នកកំពុងដាក់ប្លុកជំពាក់ដល់ដួលនៅក្នុងផ្លូវរបស់អ្នកដទៃ
ឃើញទេ នៅពេលដែលពួកគេឃើញអ្នកព្យាយាមធ្វើដូច្នោះ ហើយមិនរស់នៅអ្វី
ដែលអ្នកគួររស់នៅ។ ឃើញទេ អ្នកមិនយល់ពីព្រះកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។
ឥឡូវនេះមើលអ្វីដែល...អ្វីដែលបណ្តាសាររបស់វាគឺ:

គឺដោយហេតុនោះបានជាមានអ្នករាល់គ្នាជាច្រើន ទៅជាខ្សោយ
ហើយឈឺ ក៏មានគ្នាជាច្រើនដេកលក់ទៅហើយដែរ។ (ការបកប្រែដែល
ត្រឹមត្រូវសម្រាប់ពាក្យនេះ បងប្រុសភារី គឺ “ស្លាប់” ឃើញទេ ឃើញទេ?
“មានគ្នាជាច្រើនបានស្លាប់។”)

បើសិន—បើសិនជាយើងរាល់គ្នាពិចារណាមើលក្នុងខ្លួនយើង នោះ យើងមិនត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេ? (ឃើញទេ? ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាជំនុំជំរះ ខ្លួនឯងនោះយើងមិនត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេ? ឃើញទេ?)

តែកាលណាយើងរាល់គ្នាត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់វាយ ផ្ទាលយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យយើងជាប់ទោសជាមួយនឹងលោកីយ៍ឡើយ។ (ឃើញទេ កុំឲ្យយើងជាប់នឹងលោកីយ៍។)

ដូច្នោះ បងប្អូនអើយ កាលណាប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹងបរិភោគនោះត្រូវបង្កង់ ចាំគ្នាផង។ (ឃើញទេ?)

បើសិនជាអ្នកណាឃ្លាន ឲ្យអ្នកនោះបរិភោគនៅឯផ្ទះចុះ ដើម្បីកុំឲ្យ អ្នករាល់គ្នាប្រជុំទៅ នាំឲ្យជាប់មានទោសឡើយ ឯការដទៃទៀត ដល់កាលណាខ្ញុំមក នោះខ្ញុំនឹងសំរេចគ្រប់ទាំងអស់។ (ឃើញទេ?)

74 ឥឡូវនេះនៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត មិនមែនគ្រាន់តែចូលមក...ដូចដែលខ្ញុំបាន និយាយមុននេះបន្តិច អំពីអ្វីដែលសាសន៍យូដាថ្វាយការបូជារបស់ពួកគេ...វាជា ការអស្ចារ្យ វាត្រូវបានផ្តល់ដោយព្រះ ប៉ុន្តែវាបានទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលពួកគេ មិនបានធ្វើវាដោយភាពស្មោះត្រង់និងការគោរព ហើយនៅក្នុងលំដាប់បន្ទាប់មកវា បានក្លាយជា...ជាក្លិនស្អុយនៅក្នុងច្រមុះរបស់ទ្រង់។

75 ឥឡូវនេះ រឿងដូចគ្នានេះដែរ ដែលយើងមកទទួលពិធីលៀងព្រះអម្ចាស់ ដែល យើងត្រូវតែដឹងពីអ្វីដែលយើងកំពុងតែធ្វើ។ ដូចជានៅពេលដែលលោកអ្នកចូល ទៅក្នុងទឹកដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ លោកអ្នក ដឹងពីអ្វីដែលលោកអ្នកកំពុងធ្វើ ហើយលោកអ្នកកំពុងតែដាក់ទៅកាន់ពួកជំនុំនូវអ្វី ដែលព្រះទ្រង់បានដាក់នៅក្នុងលោកអ្នកគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។

76 នៅពេលដែលយើងទទួលយកវា វាបង្ហាញដល់ពួកជំនុំថា "ខ្ញុំបានជឿគ្រប់ ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំជឿថាទ្រង់ជានិមិត្តដែលមកពីព្រះវរបិតាពី ស្ថានសួគ៌។ ខ្ញុំជឿថាព្រះបន្ទូលទាំងអស់ដែលទ្រង់មានបន្ទូលគឺជាសេចក្តីពិត។ ហើយខ្ញុំរស់នៅដោយសារវា គឺវាល្អបំផុតសម្រាប់ចំនេះដឹងរបស់ខ្ញុំ ថាព្រះជា ចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នោះនៅមុខបងប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ នៅចំពោះមុខបងប្អូនស្រី របស់ខ្ញុំ...ខ្ញុំមិនស្អប់—ខ្ញុំមិនដាក់បណ្តាសាទេ ខ្ញុំមិនធ្វើរឿងទាំងនេះទេ ព្រោះ

ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់ជ្រាប ហើយបានកត់ត្រាខ្ញុំ។ ដូច្នោះ នៅចំពោះមុខអ្នកខ្ញុំយកចំណិតនៃរាងកាយរបស់ទ្រង់ ដើម្បីដឹងថាខ្ញុំមិនត្រូវ ជាប់នឹងលោកិយឡើយ។ ឃើញទេ ហ្នឹងហើយ បន្ទាប់មកវាជាព្រះពរ។

77 ហើយ ចងចាំថា ខ្ញុំអាចផ្តល់ទីបន្ទាល់ជាច្រើនពីការនេះ ដែលជាកន្លែងដែល ខ្ញុំបានយក ហើយបានពន្យល់វានៅក្នុងបន្ទប់អ្នកជំងឺ ណាហើយមើល ពួកគេបាន ជាសះស្បើយ។

78 សូមចាំថា នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលបានយកប្រភេទនៃការនេះ ពួកគេបាន ធ្វើដំណើរអស់រយៈពេល ៤០ឆ្នាំនៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់ ពួកគេមិនដែលសឹកទេ ហើយពួកគេបានចេញមកដោយគ្មានអ្នកទន់ខ្សោយម្នាក់ ណា—ក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ ដោយមានមនុស្សពីរលាននាក់ជាក្នុងនៃរឿង នេះ។ មែនហើយ តើពួកគេធ្វើអ្វី? ប្រសិនបើរាងកាយរបស់តង្វាយយញ្ញបូជាបានធ្វើ សម្រាប់ពួកគេ នោះតើអ្វីទៅជាតួនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អេម៉ាញូអែល ធ្វើសម្រាប់ យើង? ចូរយើងគោរពនៅពេលយើងមកដល់។ សូមឲ្យយើងមានភាពគោរព ដូចដែលយើងដឹងពីរបៀបដែលត្រូវទទួល។

ការប្រកបបូជន៍ KHM65-1212

(Communion)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី12 ធ្នូ 1965 នៅ វ៉ាឌាហ្គាលសថ Tucson, Tucson, Arizona, U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវ បានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ព ដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរ នេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក ។

KHMER

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG